

Den vilda flykten

Det var en gång en liten hare som levde på stranden av Indiska oceanen. En varm eftermiddag,

da den lilla haren som vanligt låg och dussade under palmerna sågs han av en förfärlig tanke: VAD SKULLE HANNA MED MIG OM VÄRLDEN GICK UPPRÄS I SAMMA stund drog en vindstillslande genom de torra palmkronorna. Sedan hördes en

– Hjåp, världen går under! Och så rusade han bort utan att blicka bakom sig.

– Hjåp, världen går under! Och så rusade han bort utan att blicka bakom sig. Ett svcke därifrån gick en annan, lite större hare och strosade. När han fick se den mindre haren komma störtande, undrade han häpet vad som stod på. Den lilla hejdlade sig ett ögonblick och pep.

– Världen går under!

– Då är det bäst att laga sig undan, sa den större

haren. Och så löpte han efter den lilla haren.

Denma något större hare hade en kisin som bodde i närheten. Då han fick se sin frände rusa förbi ville han fröslas veta varför och då han fick höra att världen höll på att gå under, besto han att också sätta sig i säkerhet. På vägen mötte de tre hararna ännu fler släktingar som alla blev lika rädda och följde med i flykten. De sågade inte rådjur gick och betade.

– Vår för så bråttom? undrade rådjuren.

– Rädda er, flämmande den hare som kom sist.

Världen går under!

Rådjuren titade ängsligt på varandra.

– Är det sant? Då kan vi inte stanna här! Och så löpte de efter de andra.

Hararna sprang allt längre in i djungeln.

Det var så dunkelt mellan träden att de knappt maktade en viltsvanslång som stod och höllade i mossan.

– Vad är det här för fling? grymmande viltsvanspappan. Då ropade ett rådjur att han skulle akta sig eftersom världen höll på att gå under. Vildsvinspappan som kände ansvaret för sin familj nickade inte en sekund.

– Framåt, mamsot! kommenterade han.

Djuren sprang och sprang. De kom till en flod.

– Vad är det härigan om? En fjock noshorningsmadam reste sig modosamt ur strandgröjan.

– Det är faktiskt vår badplats det här. Hon plitade höfduft med sina små elaka ögon.

– Världen går under! skrek en liten viltsvansunge. Noshorningsmadamen tänkte efter ett slag.

– Slutbadet alltså. Hon skumpade tväg tät följd av alla andra noshorningar.

Djuren följde flodströmmen. Efter ett tag stötte de framman i raden på en flock vilthudflac.

